

The Canterbury Tales ฉบับจริง

Geoffrey Chaucer เกิดเมื่อประมาณปี พ.ศ.1883 ที่กรุงลอนดอนในประเทศอังกฤษ บิดาเป็นพ่อค้าเหล้าองุ่นที่มั่งคั่ง ถึงแม้จะมีได้มีชาติตระกูลสูง แต่เมื่อมีอายุได้ 17 ปี เขาได้ทำงานเป็นเด็กรับใช้ในพระราชวังของกษัตริย์ Edward ที่ 3 เมื่อมีอายุได้ 19 ปี เขาได้ทำติดตามพระเจ้า Edward ที่ 3 ไปในการทำสงคราม 100 ปีกับฝรั่งเศส และถูกจับเป็นเชลยแต่ก็ได้รับการปลดปล่อยเมื่อพระเจ้า Edward ทรงพระราชทานทรัพย์สินส่วนพระองค์ถวายโทษให้ เมื่อ Chaucer กลับถึงอังกฤษ เขาได้รับแต่งตั้งให้เป็นทหารคนสนิทของพระองค์ และได้สมรสกับนางสนองพระโอษฐ์ของพระราชินี เมื่อ Chaucer มีอายุได้ 30 ปี เขาเริ่มแต่งบทประพันธ์ โดยใช้พล็อตเรื่องของชาวอิตาเลียน และฝรั่งเศส แต่ใช้ตัวละครที่เป็นชาวอังกฤษแทน และใช้ฉากอังกฤษหมด

ในขณะที่ใช้ชีวิตทำงานประพันธ์ เขาได้รับตำแหน่งทางการเมืองหลายตำแหน่ง ตำแหน่งที่สำคัญคืออธิบดีกรมศุลกากร งานนี้ทำให้เขามีโอกาสเดินทางไกล และในขณะที่ทำงานด้านการเมืองนี้เองที่เขาได้ศึกษาบุคลิกภาพและความนึกคิดของชาวบ้าน รวมทั้งอุปนิสัยและได้ใช้ข้อมูลนี้ในการเขียนวรรณกรรมชิ้นสำคัญคือ The Canterbury Tales

ทุกวันนี้โลกรู้จัก Geoffrey Chaucer ว่าเป็นนักประพันธ์ชาวอังกฤษคนแรกที่ได้พบและแสดงให้โลกรู้ว่า ภาษาอังกฤษที่ใช้กันเมื่อ 600 ปีก่อน มีความพิสดารลึกลับเพียงใดเวลานำมาเขียนโคลงกลอน และวรรณกรรมเรื่อง The Canterbury Tales ของ Chaucer ได้มีอิทธิพลทำให้คนอังกฤษเองยอมรับว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักของชาติที่คนอังกฤษทุกคนควรใช้ แทนที่จะใช้ภาษาละตินหรือฝรั่งเศสดังที่เคยปฏิบัติกันมาตั้งแต่ในอดีต Chaucer คือบิดาของกวีอังกฤษที่ยิ่งใหญ่เทียบเท่ากับกวี Homer ของกรีก และ Virgil ของโรม

เพราะในวรรณกรรมเล่มนั้นแทนที่ Chaucer จะเขียนเรื่องเกี่ยวกับเทพบุตร หรือเทพธิดา ตามแนวการเขียนของนักประพันธ์กรีกหรือโรมันในยุคนั้น เขากลับเขียนชีวิตของคนธรรมดา ภาพของตัวละครที่เขาบรรยายดูเป็นจริงเสมือนกับว่าผู้อ่านได้เข้าไปใช้ชีวิตพร้อมกับตัวละครยุคนั้นจริงๆ นอกจากนี้เขายังได้เขียนความคิด มุขขำขัน รูปร่าง หน้าตา และการแต่งตัวของคนยุคนั้นไว้อย่างละเอียดด้วย

เพราะ The Canterbury Tales ถูก Chaucer ประพันธ์ขึ้นเมื่อ 600 ปีก่อน จึงไม่น่ามีใครสงสัยเลย ว่า การใช้ การสะกด และการออกเสียงคำต่างๆ จึงแตกต่างจากคำในภาษาอังกฤษปัจจุบัน ดังนั้น คนที่อ่าน The Canterbury Tales ส่วนใหญ่จะไม่คุ้นกับภาษาที่ Chaucer ใช้ แต่ใครก็ตามที่ได้อ่านวรรณกรรมชิ้นนี้ก็จะเห็นชัดว่า Chaucer เป็นคนช่างสังเกตและเข้าใจจิตใจ นิสัยและอารมณ์ขันของคนอังกฤษยุคนั้นได้อย่างน่าอัศจรรย์ใจ เพราะตัวละครทุกตัวที่ปรากฏในวรรณกรรมนั้นมีบุคลิกที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน และไม่เพียงแต่นิสัยเท่านั้นที่แตกต่าง รูปร่างหน้าตาและนิสัยของตัวละครของ Chaucer ก็ได้รับการบรรยายที่ไม่เหมือนกันด้วย บางคนชั่ว บางคนประเสริฐ บางคนฉลาด บางคนโง่ และถึงแม้วรรณกรรมของตัวละครจะต่ำหรือสูงเพียงใด Chaucer ก็สามารถเขียนภาษาที่ตัวละครเหล่านั้นใช้ได้อย่างเหมาะสม

จนเราอาจกล่าวได้ว่า Chaucer เขียนชีวิตของชาวอังกฤษยุคนั้นผู้เป็นบรรพบุรุษของคนอังกฤษยุคนี้ให้เราเห็นได้อย่างสมจริง และน่าชื่นชม

เมื่อ 600 ปีก่อนที่ Chaucer ประพันธ์ The Canterbury Tales เทคโนโลยีการพิมพ์ยังไม่มี กรรมวิธีเดียวที่นักประพันธ์สามารถเผยแพร่ผลงานของตนได้คือ ใช้วิธีลอกด้วยมือ ดังนั้น ปัญหาที่ติดตามมาคือ ใครที่ลอก เขาคนนั้นก็มิ "สิทธิ์" เขียนอะไรๆ ลงไปได้ แล้วอ้างว่าสำเนาถูกต้อง ดังนั้นความจริงที่ปรากฏในเวลาต่อมาคือ ก๊อปปี้ต่างๆ ของเรื่อง The Canterbury Tales จึงไม่เหมือนกันทุกตัวอักษร ปัญหานี้ได้สร้างความยุ่งงำให้กับผู้อ่านและนักประวัติศาสตร์คดีมากกว่า ต้นฉบับใดเป็นต้นฉบับจริง และถ้าไม่มีต้นฉบับจริงต้นฉบับใดใกล้เคียงต้นฉบับเดิมมากที่สุด คำถามเหล่านี้คือคำถามที่ทุกคนต้องการคำตอบ

ในวารสาร Nature ฉบับวันที่ 27 สิงหาคม พ.ศ.2542 C.Howe นักชีวเคมีแห่งมหาวิทยาลัย Cambridge และ P. Robinson ผู้เชี่ยวชาญด้านต้นฉบับของวรรณคดีแห่งมหาวิทยาลัย De Montfort ที่เมือง Leicester ในประเทศอังกฤษได้รายงานผลการตัดสินความสับสนและปั่นป่วนของการถอดอ้างและแอบอ้างต่างๆ

หลักการที่นักวิจัยทั้งสองใช้ในการสรุปความเห็นเป็นวิธีการเดียวกันกับนักชีววิทยาใช้ในการศึกษาประวัติความเป็นมาของวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต โดยนักวิจัยทั้งสองได้เอา "ต้นฉบับ" ทั้ง 58 ต้นฉบับที่ได้รับการอ้างว่าเป็นต้นฉบับ "The Original" ของ Chaucer มาวิเคราะห์ และได้ผลว่า ถึงแม้ต้นฉบับจริงได้อันตรธานไปจากโลกแล้วก็ตาม แต่ก็เป็นที่น่าสังเกตว่า เนื้อหาในแต่ละก๊อปปี้ที่เขียนออกมาในยุคแรกๆ ได้

เริ่มแตกต่างกันมากมายแล้ว ซึ่งแสดงให้เห็นว่าต้นฉบับจริงที่ Chaucer เขียน คงเป็นฉบับร่างก่อนเพราะ Chaucer คาดหวังจะปรับปรุงต้นฉบับเมื่อเวลาผ่านไป ดังนั้น คนลอกจึงได้ลอกจากต้นฉบับที่แตกต่างกันแล้วแต่ว่าจะเอาเล่มใดไปลอก และยิ่งลอกก็ยิ่งเพี้ยน (เพราะนักลอกขาดคุณธรรม) จึงเป็นไปได้ว่าก๊อปปี้หลายก๊อปปี้ที่นักวิชาการหลายคนคิดว่าไม่ใช่ต้นฉบับจริง จริงๆ แล้วเป็นก๊อปปี้ที่เหมือนกับต้นฉบับจริงมากที่สุดและถ้าหากความคิดนี้ถูกต้อง ตัวละครบางตัวในวรรณกรรมเรื่องนี้ เช่น The Wife of Bath ซึ่งบางฉบับเขียนไว้ว่าเป็นหญิงที่มักมากในกามรส แต่บางฉบับก็เขียนไว้ว่าเป็นหญิงที่เก็บกดความต้องการทางเพศ ก็อาจได้รับการวินิจฉัยอย่างที่จริงแล้ว Chaucer ได้เขียนให้นางเป็นหญิงที่มีคุณธรรมหาได้มีนิสัยเป็นดังที่คนหลายคนคิดไม่

ในการวิเคราะห์นักวิจัยทั้งสองได้อาศัยหลักการว่า เวลาคนลอกเขียนคำเพิ่มเติมหรือตัดแปลงคำหรือเปลี่ยนแปลงคำในต้นฉบับ จะโดยเจตนาหรือไม่เจตนาก็ตาม การกระทำเช่นนี้เปรียบเสมือนกับการกลายพันธุ์ (mutation) ทางชีววิทยา เมื่อการศึกษาลักษณะที่กลายพันธุ์ ทำให้นักชีววิทยารู้ลักษณะเดิมชนิดใด การศึกษาคำที่กลายรูปก็ทำให้ Howe และ Robinson รู้ลักษณะคำเดิมชนิดนั้น

มาบัดนี้ วิธีการเดี๋ยวนี้อาจได้ถูกนำมาวิเคราะห์เพื่อหาต้นฉบับที่แท้จริงของ Chaucer และนักวิชาการหลายคนก็รู้สึกแฮปปี้กับเรื่องนี้ว่าวิธีการทางวิทยาศาสตร์บางวิธีสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับวิทยาการต่างสาขาได้อย่างสร้างสรรค์